

[Simonsen.]

Ydelsens Værdi. Det er saa vagt, at der bogstaveligt talt ikke er noget Grundlag at holde sig til, og det er kun ganske enkelte ligefrem overglubske Grundejere, som kan tænkes at blive dømt derefter. Hvis de bliver dømt, kan de sættes i Karantæne i 4 eller 8 Aar, saa Lejlighederne ikke i denne Tid kan udlejes uden Domstolens Godkendelse. Der kan ligeledes rejses Tiltale, naar Opsigelse til Fraflytning skønnes at være foranlediget ved eller at staa i Forbindelse med Forsøg fra Udlejerens Side paa at opnaa en Leje eller andet Vederlag, som staaar i Misforhold til det udlejedes eller ydedes Værdi. Det er for det første et meget knudret Sprog, som det er vanskeligt at hitte ud af, men dernæst vil man se, at der egentlig intet staaar. Der er intet som helst bestemt at holde sig til, og man faar ikke en Dommer til at afsige en Kendelse eller en Dom paa blot og bar Mistanke. Det har altsaa vist sig i Praksis, at disse 3 Paragraffer ikke er af megen Værdi, og jeg kan godt forstaa, at det ikke behøver at koste Oppositionspartierne store Overvejelser at lade disse Paragraffer køre uhindret videre. De vil ikke bringe ret mange i Forlegenhed.

Den Lov, som jeg her har citeret, er jo gennemført af Socialdemokrater, Venstre og Radikale, medens de Konservative endnu hurtigere, nemlig allerede i 1931, vilde bort fra Boliglovens Lejerbeskyttelse. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke har været muligt at faa Partiet Venstre til at holde den Linie, som de hidtil har fulgt, men at de nu er gaaet bort fra Regeringspartierne og har taget Opstilling Side om Side med de Konservative.

Naar nu Flertalsindstillingen er vedtaget og Loven dermed ophører, vil det i Praksis betyde, at den nuværende Lejerbeskyttelse ophører til Oktober Flyttedag 1934 for Lejligheder paa 5 Værelser og derunder, og for Butikslokaler med tilliggende Beboelse ophører den til Oktober Flyttedag 1935. Det er det reelle, som ligger bag ved denne Indstilling fra Flertallet, og derved er der, saa vidt jeg kan se, ikke noget at gøre, hverken i Øjeblikket eller fremtidig, idet Lejemaalens Udløb træder i Kraft med sædvanlig Opsigelse efter den gældende Kontrakt. Man kan sikkert gaa ud fra, at en Mængde af de Lejere, som har været under Beskyttelse, allerede nu er opsagt.

Naar Oppositionen vil lade de tre Paragraffer bestaa fremdeles, saa betyder det en Indrømmelse af, at en Beskyttelse, en Kontrol er nødvendig. Der ligger moralsk Erkendelse deri, men reelt har denne Erken-

delse desværre grumme lidt at sige. Forholdet er i Virkeligheden det, at man vil gøre rent Bord, man vil have Lejerbeskyttelsen ophævet, men man lader disse tre Paragraffer bestaa; man lader, som om man læser, men man læser alligevel ikke. Det, som bevares, er efter min Mening endog et utilstrækkeligt Grundlag til at befordre Kravet om en fremtidig Ordning af Boligspørgsmaalet. At Arbejdet herpaa ikke vil blive opgivet, har man heldigvis Sikkerhed for, idet den højtærede Indenrigsminister har bebudet, at han vil nedsætte et Udvalg, der skal undersøge Spørgsmaalet og fremkomme med Forslag om en varig Lovgivning paa dette Omraade. Det er beklageligt, at Kontrollen helt skal forsvinde nu, det vilde have været lettere, om man havde haft et Bindeled mellem det gamle og det nye. Men hvem ved, det kan maaske ogsaa faa sin Betydning, at man kan handle paa bar Bund.

Den ærede Ordfører (Fritze Teisen) fremsatte nogle Paastande, der vel nok tangerede det foreliggende Spørgsmaal, men som mere vedrørte Forhandlingerne i Københavns Borgerrepræsentation. Det ærede Medlem forsøgte at lægge Ansvaret for, at der var Mangel paa smaa og billige Lejligheder, som den store Part af Lejerne kunde betale — det ærede Medlem erkendte altsaa, at der var en saadan Mangel, ellers var der jo ikke Tale om noget Ansvar —, over paa Flertallet i Borgerrepræsentationen her i København, altsaa med andre Ord paa Socialdemokraterne; de Konservative havde villet skaffe billige Lejligheder, det var Socialdemokraterne, der ikke vilde være med. Nu vil man næppe forlange, at jeg skulde være saa grundigt inde i Forhandlingerne i Københavns Borgerrepræsentation, at jeg skulde kunne optage en Diskussion i Einzelheder om dette Spørgsmaal med det ærede Medlem. Men et Hovedindtryk har jeg dog af Forhandlingerne om Boligspørgsmaalet i Borgerrepræsentationen, og det er det, at de Konservative har stillet sig vrangvilligt og tvært over for de store Anstrengelser, som Flertallet i Borgerrepræsentationen har gjort sig for at faa opført Bygninger, og over for de store Ofre, som er bragt paa dette Punkt. Dette Indtryk har jeg faaet bekræftet af Partifæller, der sidder baade her og i Borgerrepræsentationen; de har meddelt mig, at jeg ganske rolig i Overensstemmelse med min egen Opfattelse kunde hævde, at det ærede Medlems Fremstilling er fuldstændig forkert. Mere skal jeg ikke sige herom, i hvert Fald ikke i Øjeblikket.